

בש"פ 7172/23 - מדינת ישראל נגד עידן איילין

בבית המשפט העליון
בש"פ 7172/23

לפני: כבוד השופט י' עמית

העוררת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: עידן איילין

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בנצרת בתיק
מ"ת 34163-07-23 שניתנה ביום 21.9.2023 על ידי
כבוד השופטת ת' נסים שי

תאריך הישיבה: ז' בתשרי התשפ"ד (22.9.2023)

בשם העוררת: עו"ד מירי קולומבוס
בשם המשיב: עו"ד רומח שביט, עו"ד שלומי מלכה

החלטה

1. ביום 19.5.2023 בוצע ירי בעיבורה של העיר עפולה בלב שכונת מגורים. הירי בוצע מתוך רכב שבבעלותו של המשיב ובו נהג המשיב, כאשר ברכב היו שני אנשים - הנאשם מס' 2 ואדם נוסף שזהותו אינו ידועה. הירי בוצע לעבר מכונית מאזדה, שבה ישבו שני נוסעים שזהותם אינה ידועה למאשימה, רכב השייך לאדם בשם אסף, שהיה ככל הנראה היעד לירי. כתוצאה מהירי נפגעו חלונות רכב המאזדה וגדר בית מגורים, אך ראוי לציין כי בעת הירי הייתה במקום ילדה קטנה בת 5 עם אביה והירי בוצע מטרים ספורים מהם.

כתב האישום מייחס אפוא למשיב עבירות של חבלה בכוונה מחמירה בצוותא; עבירות בנשק (נשיאה והובלה) בצוותא; וירי מנשק חם בצוותא - עבירות לפי סעיפים 329(א)(2), 144(ב) רישא + סיפא ו- 340א(ב)(1), (2) בהתאמה והכל בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

בית משפט קמא הורה על מעצרו של המשיב באיזוק אלקטרוני ומכאן ערר המדינה.

2. על פניו, החלטת בית משפט קמא היא "במתחם הסבירות". בית המשפט הורה על מעצר באיזוק אלקטרוני בעיר רחובות המרוחקת מעפולה ותחת פיקוח של מפקחים נורמטיביים שנחקרו באולם בית המשפט והותירו רושם חיובי על בית המשפט. לכך יש להוסיף כי אין למשיב עבר פלילי, הוא מנהל לכאורה חיים נורמטיביים, משפחה נורמטיבית, וגם שירות המבחן התרשם כי אין מדובר באדם המתאפיין בערכים אנטיסוציאליים.

למרות זאת, אני סבור כי דין הערר להתקבל ואנמק בתמצית את מסקנתי.

3. המעשה: "אם יורים - לא משתחררים", כך כתבתי לאחרונה והסיבות לכך ידועות:

סעיף 21(א)(1)(ג)(4) התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), קובע חזקת מסוכנות בגין "עבירה שנעשתה באלימות חמורה או באכזריות או תוך שימוש בנשק קר או חם" ובמילים פשוטות, המחוקק הנחה את בית המשפט כי הכלל הוא 'אם יורים - לא משתחררים'. זה הכלל, ועל מנת לחרוג מהכלל, ובכדי שניתן יהיה להסתפק במעצר בפיקוח אלקטרוני, יש להצביע על 'טעמים מיוחדים שיירשמו...!' (בש"פ 1925/22 מדינת ישראל נ' פלוני (22.3.2023)).

ודוק: איני בא לומר כי מדובר בכלל הרמטי, אך ירי ברחובות עיר במסגרת חיסולי חשבונות או סכסוכים בין עבריינים היא תופעה שיש להתייחס אליה בחומרה יתרה, והמעשה כשלעצמו מקים חזקת מסוכנות גבוהה. אני נכון להניח כי הירי לא בוצע על ידי המשיב, אך כפי שעולה לכאורה מהראיות, המשיב ידע על העומד להתרחש, באשר הוא נהג במכוניתו הלוך וחזור ברחוב תוך המתנה לרכב המאזדה. מכאן, שהמשיב היה לכאורה חלק מהתוכנית העבריינית.

4. העושה: שירות המבחן לא בא בהמלצה לשחרור המשיב לנוכח הפער בין התנהלותו הנורמטיבית לבין המעשה המיוחס לו וכלשונו "רב הנסתר על הגלוי".

כשלעצמי, לא התרשמתי מאורח חיים נורמטיבי במיוחד של המשיב. על אף שסיים 12 שנות לימוד הוא לא התגייס לצבא מטעמים שלא הובהרו (בתסקיר המבחן נכתב כי המשיב הפגין פחדים סביב הליך הגיוס והשירות הצבאי). על אף גילו הצעיר המשיב פתח אולם אירועים שהוצת על רקע לא ברור וצבר חובות מרובים עמם מתמודד כיום. ועיקרו של דבר, לא ברור הקשר בין המשיב לחברה שולית ולא למותר לציין כי לנאשם השני בכתב האישום עבר פלילי וכי זהותו של האדם השלישי ברכב עדיין אינה ידועה. לאחר מעצרו ביום 11.6.2023 המשיב מסר גרסה משונה ולפיה הרכב שבבעלותו נגנב כשבועיים-שלושה לפני המקרה והוא לא דיווח על כך לאיש. כל אלה אכן מעידים כי רב הנסתר על הגלוי בכל הנוגע להתנהלותו של המשיב.

5. סוף דבר, בהינתן העבירות ונסיבותיהן (עבירות נשק וירי באיזור מגורים) ובהינתן הערפל שאופף את התנהלותו של המשיב, הערר מתקבל ואני מורה על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים.

ניתנה היום, ז' בתשרי התשפ"ד (22.9.2023).

שׁוֹפֵט
